Enderrock | Oriol Rodríguez | Actualitzat el 12/12/2019 a les 14:00

Estopa: «Nosaltres vam ser els primers a qui van acusar d'apropiació cultural»

Parlem amb el duet del Baix Llobregat amb motiu de la publicació de l'últim treball, 'Fuego!' i del concert del 14 de desembre al Palau Sant Jordi

Estopa | Arxiu Sony Music

El duet de Cornellà reapareix amb cançons noves després de quatre anys de sequera creativa. Els germans David i José Múñoz presenten el que serà el novè disc de la carrera musical d'**Estopa**, titulat *Fuego!* (Sony, 2019), que fa coincidir la data de publicació amb la del 20è aniversari del primer àlbum del grup, *Estopa* (Sony, 1999). Portaran els nous temes en directe a Barcelona, al Palau Sant Jordi, el dissabte 14 de desembre.

Han passat quatre anys des del darrer disc... Com ha evolucionat la música d'Estopa en aquests últims vint anys?
David Muñoz (veu): Aquesta vegada no hem compost expressament per gravar un nou disc sinó simplement pel plaer de compondre. Ja era hora! Teníem moltes ganes de presentar les noves cançons que hem estat tant de temps escrivint i seleccionant.

José Muñoz (guitarra i veu): Quan acabem la gira de presentació d'un disc, el cos ens demana abandonar la guitarra i parar durant un cert temps. En aquest cas, l'últim concert de *Rumba a lo desconocido* (Sony, 2015) va ser l'octubre de 2016 al Palau Sant Jordi de Barcelona. Hem pogut desconnectar, i cada dia vèiem que la guitarra era allà i no la tocàvem, fins que un dia ens va tornar

a picar el cuquet. Quan la tornes a tocar al principi només et surten que ximpleries i entres en una mena de crisi, perquè no surt res de bo o acabes tocant una cançó de **Mecano** [Riu].

El vostre subconscient és de Mecano?
D.M: I tant! Però aquest cop tot va canviar el dia que ens vam trobar **Andrés Calamaro**. Una nit a Madrid, estàvem sopant i vam coincidir amb ell. Li vam dir que estàvem secs, que no ens sortia res. I la seva resposta va ser: "Vos no escribís porque no estás dolido. Para escribir canciones hay que estar dolido".

Aquesta història és una llegenda o realment us ha passat de veritat?
D.M: Ho prometo! Ens vam intercanviar els números de telèfon, i l'endemà mateix em va enviar un tractat de composició per Whatsapp. El contingut d'aquell missatge em va servir per desbloquejar-me i immediatament vaig escriure el tema "Corazón sin salida". De fet, a la lletra parlo d'ell: ?Te acercaste demasiado y me dijiste tantas cosas que jamás recordaría./ Yo te dije: ?Che qué bueno que viniste".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=QtMBEeT1G54
Tal com us va dir Andrés Calamaro, és veritat que s'ha d'estar dolgut i trist per compondre una bona cançó?
D.M: No, perquè jo vaig escriure aquella cançó i tot seguit en van venir vint més. En realitat, he de confessar que els consells de Calamaro em va servir però a la inversa. Hi ha qui pensa que un poeta o un músic han d'estar constantment mirant la lluna per poder escriure... però jo em vaig rebel·lar contra la idea que has d'estar trist per compondre.

Molt probablement *Fuego!* ha donat com a resultat el vostre disc més pop.
J.M: El que és segur és que és el disc d'**Estopa** amb una sonoritat més neta i més pulcra. En realitat, no sonem com si fóssim **Duran Duran** però és molt probable que *Fuego!* sigui el més pop dels nostres treballs.

En el tema "Despertar" recordeu Los Secretos?
D.M: M'agraden molt **Los Secretos**, però el tema és el nostre particular homenatge a **Antonio Vega**, que és un dels nostres principals referents. Ell no feia mètal, però tot el que cantava era molt heavy.

Seguint amb els homenatges... "Camiseta de rokanrol" és molt Fito & Fitipaldis.
J.M: Totalment! Aquesta cançó és una picada d'ull a **Fito Cabrales**. Ens va sortir així, de manera gens premeditada, perquè mai no amaguem les nostres influències.

D.M: Vam descobrir aquesta música quan érem adolescents, que és quan realment t'impacta. Feia campana a l'institut i anava a Discos Castelló. Em passava hores i hores remenant a les cubetes. Allà vaig descobrir un munt de grups, com **Siniestro Total**.

J.M: Vam tenir una joventut molt punk, que és com crec que han de ser els joves.

I entre tots aquests referents, també hi havia La Banda Trapera del Río?
D.M: Va ser un dels més importants. El seu guitarrista Emilio Hita ?Rockhita' va ser qui ens va ensenyar els primers acords. Per molta rumba que fem, en els nostres discos sempre hi haurà un cop de guitarra distorsionada de l'escola del barri de Sant Ildefons de Cornellà.

I actualment, què escolteu?
D.M: De l'escena actual ens agraden artistes com **Beret** o **Rosalia**.

D'alguna manera, amb Rosalia heu compartit certs referents socials i culturals.
D.M: Tots som originaris del Baix Llobregat i, a més, nosaltres vam ser els primers a qui van acusar d'apropiació cultural! El que ha aconseguit **Rosalia** és brutal. A més, sabem que ha parlat de nosaltres als Estats Units, i això és una publicitat impagable!